

Draga mamica, daj si dopovedati...

Nikar se več ne muči. Delaj tako kakor delajo druge mamice, ki se tudi takrat, kadar perejo, ukvarjajo s svojimi otroci — vzemi za pranje Schichtov Radion!

Saj pere Schichtov Radion perilo brez vsakega truda! In kako preprosto je to: raztopi najprej Radion v mrzli vodi in ko raztopina s perilom zavre, kuhaj 15 minut. Nato izperi perilo najprej v topli, potem pa v mrzli vodi — in perilo bo belo kakor sneg.



Schichtov **RADION** pere vse



Osebnosti.

Duhovniške vesti. Postavljen je g. M. Uranjek, kaplan pri Sv. Pavlu pri Preboldu, za provizorja istotam in za soprovizorja župnije Marija Reka. — Prestavljeni so bili gg. kaplani: Jurij Guzej od Sv. Jurija pod Taborom v Žalec (I.), M. Ledinek iz Žalca (I.) v Ljutomer (II.) in Stanislav Trobina iz Ljutomer (II.) v Črensovce. — Začasno nezadeno ostane kaplansko mesto pri Sv. Juriju pod Taborom.

Nesreče.

Fantek povožen od avtomobila. Na Kosaških pri Mariboru je bil nevarno povožen od osebnega avtomobila Edvard Herič, 9-letni sinko železničarja.

Občuten požar. Na Ptujski cesti na Tenzu pri Mariboru je uničil vsled eksplozije masti nastali ogenj trgovcu Francu Podlipniku: gospodarsko poslopje z garažo, dvojno opremo za trgovino, stiskalnico in še razno drugo opremo. Škoda znaša 50.000 Din.

Dvakrat je gorelo v okolici Pragerskega. V Pokošah pri Pragerskem sta zgorela gospodarsko poslopje in senik posestnice Jere Pišek in znaša škoda 30.000 Din. — Pri Sagadinu v Leskovcu je upepelil ogenj hišo in gospodarsko poslopje.

Slab dimnik povzročil ogenj v viničariji. V Gorci pri Ptujju je začela radi slabega dimnika goreti viničarija g. Kravine iz Ptujja. Viničar Ivan Maroh je bil ob izbruhu ognja s štirimi otroki v globokem spanju. Ljudje so se vzbudili v zadnjem trenutku in so si rešili le golo življenje in živino.

Gospodarsko poslopje je pogorelo dne 7. marca v Starošincih pri Ptujju, ki je bilo last Marije Klasinc, ki stanuje v Mariboru. Dež je preprečil, da se ni razširil ogenj na sosedna poslopja. V nevarnosti je bila cela vas.

Najbrž zopet nesreča v Kamniških planinah. Dne 6. marca se je odpravil v

Kamniške planine turist elektrotehnik g. Vilfan iz Ljubljane. Nastanil se je za dva dni v neki planinski pastirski koči. Po odhodu iz te kočice se ni več vrnil in tudi v Ljubljano ga ni bilo. Vse poizvedbe za njim so bile zamanj. Delo poizvedovalne ekspedicije ovirata megla in hudi snežni viharji.

Za hudo zimo poplave po Združenih državah Severne Amerike. Po Sev. Ameriki so imeli letos tako hudo zimo, kakor že mnogo let ne. Mrzlo vreme se je preokrenilo, sneg se je začel taliti in nastale so povodnje. Po Združenih državah je bilo zadnje dni pod vodo 12 mest in več naselbin. Močno narasle reke so odnesle veliko mostov in podrle več obrambnih nasipov. Železniški promet je bil deloma ustavljen.

Razne novice.

Birmovanje v dekaniji Maribor levi breg se bode vršilo po naslednjem sporedu: v nedeljo 19. aprila pri Sv. Petru blizu Maribora, v ponedeljek 20. aprila pri Sv. Martinu pri Vurbergu, v torek 21. aprila pri Sv. Barbari pri Vurbergu, v sredo 22. aprila pri Sv. Martinu v Kamnici, v četrtek 23. aprila pri Sv. Križu nad Mariborom, v nedeljo 26. aprila pri Sv. Marjeti ob Pesnici, v ponedeljek 27. aprila pri Gornji Sv. Kungoti, v torek 28. aprila pri Sv. Marjeti v Selnici ob Dravi in v sredo 29. aprila pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu.

»Večernik« (p. n. »Mariborski Večernik Jutra«) zahaja z večerno pametjo med svoje maloštevilne naročnike. Označka take pameti je, da se rada ravna po vzorcu praznega klasa, ki svojo glavo moli kvišku ter jo nosi visoko pokonci. S tega »visokega« stališča presoja tudi našo beležko o »Gandhiju in misijonarjih«, ki jo delno ponatiskuje v svoji številki dne 13. III. Dostavlja pa to-le »duhovito« pripombo: »Ali je mar začela njegova (Gandhijeva) zvezda toniti, ker je proti misijonarjem? Čudno, da radikalni tečnik še ni te modrosti zgubil.« Ako se »Večernik« čudi, da mi te modrosti še nismo zgubili, izjavljamo, da se mi njemu ne čudimo, da on te modrosti nima, ker njegove možgane zatemnjuje duh

lažnjivega, krščanstvu sovražnega svobodomiselstva. Sploh pa je »Večernik« varen pred zgubo modrosti po znani prislovcici: »Cesar človek nima, tudi zgubiti ne more.«

Kmetijski list» je od lanskega kresa slabe volje. Od tedna do tedna opazno narašča njegova nerazpoloženost. Da ji daje duška, se zaganja proti klerikalizmu. V zadnji številki (11. III.) vzame na muho španski in slovenski klerikalizem. O »Slovenskem gospodarju« n. pr. zabeleži sodbo, da bo njegovo pisanje ostalo »črno« še naprej. Kako pa naj pišemo, če ne črno? Mar li piše »Kmečki list« zeleno? To bi se vjemalo z njegovim razpoloženjem in njegovim načinom, saj je zelenost ne samo barva upanja, marveč tudi zavisti.

Posestva Ilirske rudarske družbe v Prevaljah na dražbi. Smo že poročali, da so v Prevaljah na dražbi vsa posestva Ilirske rudarske družbe. Zunanjih kupcev ni na dražbo, ampak se je udeležujejo samo domačini. Posamezne parcele in kosi zemlje ne gredo nad cenilno vrednost in je bilo doslej prodanih 35 nepremičnin in sicer posestva, gozdovi in nekaj hiš.

Dragocena najdba. Pri mariborskem draguljarju se je oglašil te dni mlajši možik, ki je ponujal v nakup 40.000 Din vredno zaponko, ki je okrašena z 8 briljanti. Policija je vprašala prodajalca, odkod da ima dragocenost. Izpovedal je, da jo je našel na sportnem prostoru v Ljudskem vrtu. O zadevi se vrši poizvedovanje.

Regulacija Drave. Dravsko polje občutno trpi radi narasle Drave, ki odnaša velike kose rodovitnih njiv ter gozdov. Da bi trganje Drave ponovno vsaj nekoliko omejili, se vršijo regulacijska, oziroma najnujnejša obrambna dela, ki so že precej napredovala. V Št. Janžu na Dravskem polju krčijo nižje Sv. Martina dravski rokav, kateri povzroča ob povodnji stalno nevarnost za vso okolico. Obrambna dela izvršujejo ob bregovih Drave pri Slovenji vasi, Ptujju, Zabolcih, Markovcih, Borlu in Dobravi. Regulacijska dela vodijo strokovnjaki in je zaposlenih 80—100 delavcev, ki so najeti iz kmečkega domačega naroda. Stroške pri št. Janžu bi znašajo pol milijona dinarjev.

bo poravnala država. Denar za ostala dela ob Dravi bo dala banovina.

Da se komu krivica ne zgodi! Od Sv. Trojice v Halozah poročajo: Dnevnik si prinesli netočne in enostranske podatke o nekem napadu, ki bi lahko postavili eno stranko v napačno luč. Kaj je bilo? Posestniku Ludviku Srdinšek v Rodnem vrhu so bile ukradene kokoši. Po gotovih znakih je začel Ludvik sumiti bližnjega soseda Alojza Cafuto, kar ni ostalo temu prikrito. Ko se drugi dan slučajno srečata, začne Cafuta vpiti nad Srdinšekom, zakaj on govori okoli, da mu je ukradel kure. Beseda da besedo, začne se pretep in Cafuta obleži s krvavo glavo. Rana ni nevarna. Ludvik Srdinšek je mlad posestnik, pošten in miren, ki dosedaj še ne pozna sodnijskih zaporov. Še mladoleten, je moral prevzeti doma posestvo, ker so

umrli starši in ostali so sami otroci. Za te mora skrbeti, jim dati dedščino. Težko ga stane, ker je v Halozah huda za denar; prodati tudi ni kaj; zato ga je tat hudo

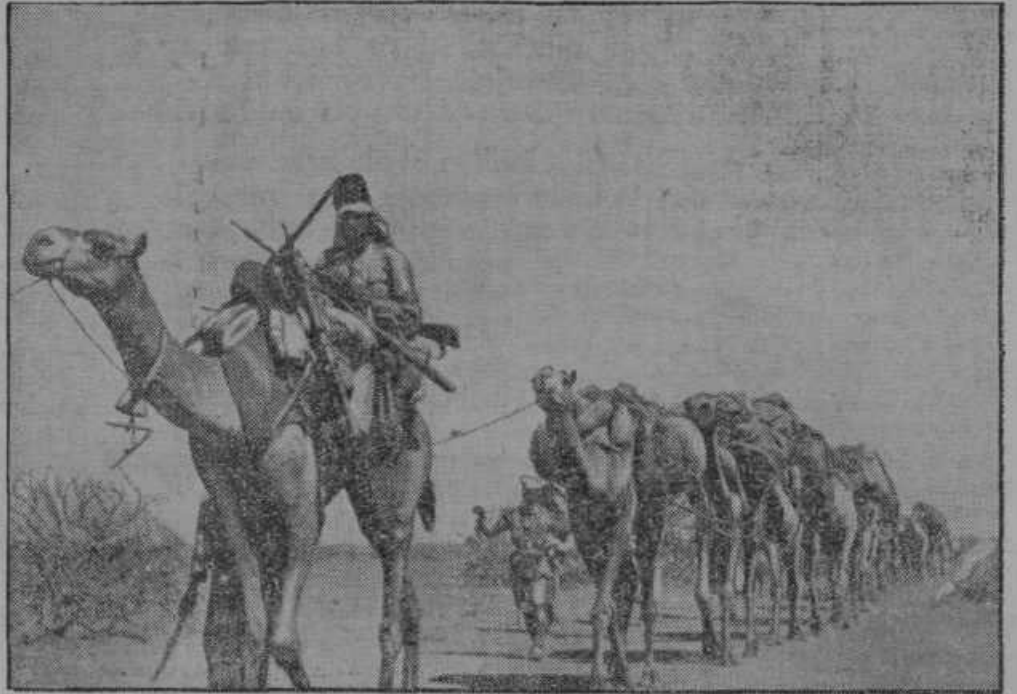
oškodoval, pa če tudi je ukradel le samo kokoši. Koga bi ne prijela sveta jeza, če ne sme imeti niti kokoši nezaklenjenih?! Kdo je bil tat, bo sodnija dognala; jed-



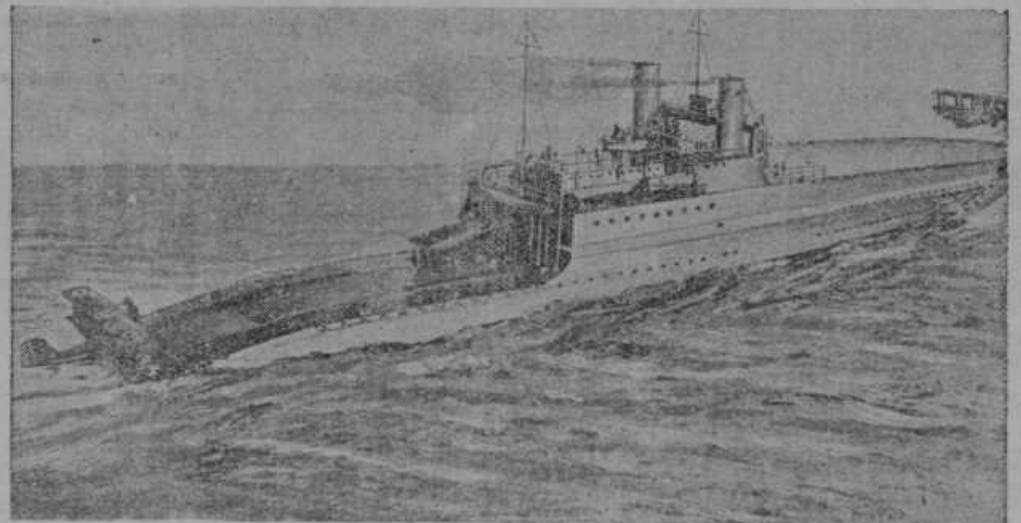
Spomenik kralju Aleksandru je delo pariškega kiparja Real del Sarthe.



V Londonu je umrl angliški admiral Beatty. Rajni je bil eden največjih pomorskih junakov, ki je poveljeval angliški mornarici med svetovno vojno.



Na kameilah prenašajo Italijani tren na južni abesinski fronti.



Nova angleška ladja za letala, ki je zelo urna. Sprednji del ladje je za odlet, zadnji za pristonek.



V Hamburgu je ušel slon iz cirkusa in je polomil več plotov in vrat.

nako tudi, kdo je bil napadalec, ali kdo se je le branil v sili.

Woschnaggova usnjarna v šoštanju je pričela zopet obratovati. Za enkrat je na delu 157 delavnih moči. Počasi bodo prišli v obrat vsi oddelki tovarne, ki je za mesto šoštanj in okolico prevažnega pomena.

Najdaljši smučarski skok. V Planici na Gorenjskem so se vršile dne 15. marca smučarske tekme, na katerih je dosegel Avstrijec Brandl doslej najdaljši skok 101 m, Jugoslovan Novšak pa 89½ m. Vseh 20 skokov je bilo nad 70 m, 12 nad 80 m, 5 nad 90 m. Takega uspeha kakor na Planici ne beležijo še nikjer na svetu. Celotna višina skakalnice na Planici od starta do izteka je 150 m. Zalet je dolg 65 m, dolg pa 140 m. Lani je bil na tej skakalnici dosežen rekordni skok 99 m. Skakalni tekmi je prisostvoval ljubljanski škof, ki je blagoslovil skakalnico.

Nove banovinske trošarine. Poleg dosedanjih banovinskih trošarin (riž, kavo, kakao, čaj in kalcijev karbid) se uvedejo te-le nove banovinske trošarine: Rezila za brivske aparate za 1 komad 1 Din, dodatek za kavo (frankova kava ali cikorija) za 1 kg 1 Din, kisova kislina in kis iz alkohola za 100 kg 100% 400 Din, za vinski kis 1 liter 0.50. Finančni organi bodo popisali zaloge vseh teh predmetov, a vendar samo večje. Sicer pa je finančno ministrstvo pooblaščen, da predpiše pravilnik o teh davščinah. Banovinske trošarine na vino ne plačajo producenti vina za vino, ki ga porabljajo za hišno potrebo in sicer za vsakega odraslega člana rodbine in hišne služinčadi -55 litrov letno, če je družinski članov s služinčadjo do 8, če jih je pa več, pa 50 litrov na 1 osebo. Za producente žganja pa velja do 5 članov rodbine in hišne služinčadi, starejših kot 18 let, 25 hektoliterskih stop., nad 5 članov pa 50 hektoliterski stopinj.

Hrvaška Gospodarska sloga se je lotila ureditve dneine poljskim delavcem. Gospodarska sloga je dosegla na Hrvaškem najlepše uspehe glede podviga cen živini. Akcija omenjene organizacije gre naprej in se je že lotila ureditve dnin poljskim

delavcem, ki so bili doslej od meščanov in veleposestnikov sramotno nizko plačani in niso prejeli ne kruha in ne pijače. Gospodarska sloga hoče tudi dninarjem na poljih pripomoči do pravic in do takih plač, da si bodo lahko kupili vsaj kruha.

Vinogradno poročilo iz Haloz. Vinogradna dela so v polnem razmahu. Rez je gotova, mnogi še kopljejo. Rez kaže slabo vinsko letino 1936, saj je odpadlo dve tretjini šparonov vsled lanske spomladne pozebe. Radi tega so se začele cene vinu dvigati; nekateri vinogradniki ga sploh nočejo zdaj prodati; kajti gotovo je, da takega vina ne bo kmalu, kot je bil letnik 1935. Tudi je začelo prihajati v Haloze več kupcev kot prej. Tako upamo to dobro haloško kapljico spraviti v denar po taki ceni, da bomo vsaj krili obdelovalne stroške! Vse, kar je prav!

Vinski sejem in vinska poskušnja se bosta vršila v Ptujju dne 4. in 5. aprila t. l. v Društvenem domu in sicer ob priliki občnega zbora, ki ga bo imela Zveza gostilničarskih zadrug dravske banovine v Ptujju. Ptujjska vinarška podružnica, v kateri so vključeni večinoma vsi večji ali manjši vinogradniki iz Slovenskih goric in Haloz, hoče prav ob prihodu gostilničarjev pokazati, kolikoršno zalogo vina vseh kakovosti še posedujejo vinogradniki, ki bi radi po primernih cenah prodali svoj pridelek. Brezplačna poskušnja vin bo trajala dva dni in bo imel vsakdo priložnost, poskusiti vrsto vin. Razstavljenega vina bo nad 200 vzorcev. Dne 3. aprila se poskušnja otvori in bo trajala do 18. ure zvečer. Otvorila se bo ob 11. uri dopoldne. Dne 4. aprila pa bo trajala od 9. ure do 18. ure. Prilike bo torej dovolj, da se seznanijo producenti s konsumentami. Kupčije pa bodo lahko sklepali zlasti gostilničarji, ker si bodo lahko ogledali kraje osebno, kjer raste izborna kaplja Slovenskih goric in Haloz. Ker se bodo dne 4. aprila priredili izleti v te slikovite vinorodne kraje. Interesenti se lahko prijavijo Vinarski podružnici v Ptujju, vinogradniki pa dobijo prijave za udeležbo pri blagajniku g. Ljubecu v posojilnici v Ptujju, kjer se bodo sprejemali tudi vzorci, najmanj tri buteljke ene vrste. Dostavljene pa morajo biti v Ptuj do 28. marca. Pripomnimo pa, da se bo plačala le



Oglas je registr. pod S. St. 1753 od 17. XII. 1935.

vstopnina, zato pa dobi vsak obiskovalec katalog razstavljenega vina in kozarec, da bo lahko vse vrste poskusil brezplačno. Tudi za prigrizek bo preskrbljeno. Pričakujemo dober obisk te vinske razstave in poskušnje.

Vinska razstava in vinski sejem v Slovenskih Konjicah. Vinarska podružnica s sodelovanjem sreskega Kmetijskega odbora ter Kmetijske podružnice priredi v dneh 22., 23., 24. in 25. marca peto vinako razstavo in vinski sejem v prostorih Okrajne hranilnice v Slovenskih Konjicah. Svečana otvoritev bo v nedeljo dne 22. t. m. ob 9. uri po zastopniku kr. banske uprave. Na tej priveditvi bo vsem obiskovalcem, posebno pa kupcem dana možnost, da se spoznajo z letošnjo odlično kakovostjo slovečih konjiških vin. Ob posetu imajo vsi tudi priliko spoznati lepo konjiško okolico in bližnje Pohorje. Avtobusne in železniške zveze s Konjicami so zelo ugodne.

Na Kalvarijo! (kažipot za duhovnike) vezan stane Din 5.—

Na Kalvarijo! Knjiga križevih potov! Vmes je tudi: kraljevi pot sv. križa za mladeniče, in kraljevi pot sv. križa za dekleta. Oboje je spisal Anton Martin Slomšek. Strani 580. Cena: broš. 6 Din, polplatno 8 Din, celoplatno 15 Din.

Skoraj 70 letni ras Mulugeta,

abesinski vojni minister, je podlegel poklodbam, katere je prejel v zadnjih bojih z Italijani na severni fronti.

Z Mulugeto, ki je postal tik pred izbruhom italijansko-abesinske vojne v drugič vojni minister, sta zgubila Abesinija in njen cesar moža, ki bo stežka nadomestljiv. Modernim Abesincem je veljal Mulugeta za nazadnjaka, ki se je držal trdovratno navad očetov. Pokojni je bil starosta v krogu osebnosti, ki so obdajale prejšnjega neguša Menelika Velikega.

Mulugeta je bil povsem preprostega pokolenja in se je

Očetov greh.

Ko nož mu je rezala ta misel srce. Zadnji dan je še enkrat premeril s počasnimi koraki vse njive, vse trate, ves gozd, od vsakega drevesa se je poslovil — in tam zunaj v kotu, na najvišji meji, odkoder je bil pogled na vse travnike, je počenil in z glavo udaril ob rjavo grudo, kakor da jo poljublja, in mrmral: »Moja, moja! Zemlja! Zemljica moja! — Nič... nič... več... več...« Potem se je vrnil v hišo in je v kovčeg spravil svojo pražnjo obleko, dve nedelni in dve za vsak dan ter nekoliko perila. Tudi posle je izplačal, kolikor jih je še ostalo pri hiši. Ko je bilo že čisto temno, je še enkrat obhodil vso hišo, pokropil vse kote z blagoslovljeno vodo in zraven nekaj mrmral. Hladni gomazinci so ga spreletavali, oči so mu gorele kakor od vročice. Toda premagal se je, stisnil zobe, da so zaškrtali, zagrabil kovčeg in odšel v črno noč. Vse, kar mu je ostalo od mogočne domačije, je nesel na hrbtu; obleko in perilo. Vse svoje bogastvo je shranil v denarnico; bilo je drobiža za kakih petdeset dinarjev. Drugi dan je prišel na Dvornikovo novi posestnik, ki se je pisal Križnik.

Tež si je spodaj v vasi najel pri čevljarju Štefanu sobico; sem je spravil svoje reči, tu si je odslej tudi sam kuhal. Ko bi bili ljudje le vedeli,

11 kak siromak je bil, večini bi se bil smilil. Tako pa so krožile najbolj gorostasne govornice o njegovem neznanskem bogastvu. Večkrat ga je kak radovednež povprašal, za koliko je kaj prodal domačijo. Ker od njega niso ničesar izvedeli in je tudi Križnik, novi posestnik, trdovratno molčal, so jeli ljudje ugibati ogromne vsote. Nekateri so dejali, da je prodal grunt za osem sto tisoč dinarjev, drugi so vedeli celo za en milijon. Razen tega denarja, so pravili, ima še okoli četrtilijona v banki. Zdaj pa zdaj ga je kdo podražil in prosil za majhno posojilo; vsakemu je odgovoril, da nima gotovine pri rokah. Zaradi tega so nastale nove govornice o velikanskih obrestih, ki mu jih plačuje neka banka.

Cim več so mu prisodili premoženja, tem bolj so se zgedovali nad njegovim revnim življenjem in navidez neumnim garanjem. Hodil je namreč k lesnemu trgovcu Hirslerju delat in je od zgodnjega jutra do poznega večera nakladal težke hlode. Jedel je malo in slabo; enkrat že zaradi tega, ker ni znal kuhati, pa tudi zaradi tega, ker ni imel časa. V gostilno ni šel nikoli. Po vsem tem so še bolj razvpili njegovo skopuštvu.

Blazinovi, ki so bili Štefanovi sosedje, so na vso moč podpihovali take marnje. Posebno stara in pa Liza sta imeli povsodi svoj nos zraven, in če sta kaj izvohali, sta vse obesili na veliki zvon. Kmalu so si jeli ljudje pripovedovati, da si Tež od same

Nikoli se niste videli tako lepe svilne robe, kakor so sedaj pri Antonu Macun v Mariboru, — oglejte si izložbe! 379

Karl May — zadnji zvezek — je sedaj izšel in ga pošljemo vsem naročnikom. Knjižnicam priporočamo, da si dajo vezati posamezne zvezke. Tako imajo naenkrat 72 knjig, ki bodo najbolj citane. Zahtevajte posebno ponudbo!

Dva meseca sta že v letu 1936 minila in Vi še nimate nobenega žepnega koledarja. Oglasite se v kateri naših prodajal, jih imamo še na razpolago. Boste zadovoljni.

Obžalovanja vredni slučaji.

Pretkan slepar na delu. Po Mariboru in okolici je bil zadnje dni na delu slepar, ki je ponujal nabave za vojaške čevlje in sicer od 200 do 1000 parov. Kdor bi nabavo sprejel, ima pravico na 10 kg sladkorja po 9 Din, katerega pa mora plačati v naprej. Obiskal je tudi krojače in šivilje z obljubami dobave vojaškega perila in obleke. Goljuf se je izdajal, da se piše Rokavec, Novakovič itd.

Ukradena krava izsledena. Zadnjič smo poročali, da je odgnal neznan tat posestnici Albini Eicher v št. Petru pri Mariboru nad 1000 Din vredno kravo. Mariborska policija je izsledila ukradeno kravo, ki je že bila v tretjih rokah, na sejmu v Mariboru 10. marca. Tretji lastnik krave je bil takoj pripravljen, izplačati prvotni posestnici zahtevani znesek in stane njega živinče nad 2800 Din.

Najdena monštranca. Zadnjič smo poročali, da je bila iz tabernaklja znamenite božje poti na Ptujski gori ukradena dragocena monštranca, ki predstavlja kot umetnost ter bogato pozlačeno srebro vrednost 50.000 Din. Orožniki so našli monštranco zakopano v slamo na samotno stoječi šupi. Žandarmerija upa, da bo izsledila tudi cerkvenega roparja.

Kako so izsledili tatu ptujskogorske monštranca? O tatvini ptujskogorske monštranca in kje so jo našli, smo poročali zadnjič in beležimo danes v zgornji notici. Tat je že večkrat predkaznovani Franc Potočnik, posestnikov sin s Ptuj-

lakomnosti že jesti več ne upa. Že tedne in tedne guza sam suh kruh in rodo polento; zato je tudi tako sestradan in upadel. Obleka mu je vsa zakrpana, tako da ga je že v delavnike sram, iti med ljudi.

Posušil se je Tevž zares, to je bilo pač zaradi trdega dela in zaradi drugih težav; ob nedeljah pa je bil slejkoprej čedno oblečen; tudi v obraz je bil ljub in bridka otožnost se mu je kar podala. Toda očitka, da je skopuh, se ni mogel iznebiti; večkrat mu ga je kdo kar v obraz zabrusil. Blazinovi so tudi pravili, da ponoči nima miru; ure in ure krama po svoji kamri in vžiga luč, da gleda, če so njegovi zakladi še na varnem. Pod posteljo ima namreč polno vrečo zlatnikov; ti so njegov bog, na njih si pase oči. Kaj čuda, če so odslej tatinski rokomavhi prežali okoli njega!

Nekega dne je peljal Tevž težek voz lesa v Hom. Ker je bil januarski dan kratek, se to noč ni vrnil domov. Tedaj so mu hudobneži udrli v sobo in mu obrnili vse narobe. Denarja niso našli niti pare, niti zlatnine ne in ne kakih hranilnih knjižic. Zato so mu odnesli praznje in nedelne obleke in večji del perila. Čeprav je Tevž koj drugi dan vso reč razglasil in jo javil orožnikom, vendar tatov ni bilo najti. Za Tevža je bilo tem huje, ker ni imel denarja, da bi si bil novo obleko kupil. Pri nekem kmečkem krojaču na gori si je dal napraviti bukovo,

Cementni izdelki, umetni kamen

asfaltiranje, ksilit, teraco in drugi tlaki, „Gradivo“ d.z.o.z., preje C. Pickel Maribor, Koroščeva ulica 39. — Telefon 2039.

ske gore. V tabernakelj je vlomil s pomočjo dleta ob 4. uri zjutraj, ko je cerkovnik zvonil. Ukradeno dragocenost je skrnil najprej doma. Ker se je bal hišne preiskave, je prosil prijatelja, naj skrije monštranco v seno. Naprošeni je sprejel v varstvo monštranco in je zadevo takoj javil žandarjem, ki so oddali cerkvenega roparja v zapor v Ptuj, dragoceno monštranco so pa vrnil cerkvi.

Dve žrtvi nočnih napadov. V ptujsko bolnico sta bila v zadnjem času prepeljana dva težko poškodovana, ki sta postala žrtvi nočnih napadov. V noči je navalil neznanec iz zasede s kolom na Alojza Cafuto, posestnika v Rodnem vrhu v Halozah. Neznani moški je udaril Cafuto s kolom po trebuhu in glavi in so ga pobrali v globoki nezavesti. — Zabodljiv v prsa je dobil v noči Martin Jerenko iz Slovenje vasi pri Ptujju, ko se je v noči vračal iz Gerečje vasi proti domu.

40 m železne vrvi ukradene. Na Ruardi v Zagorju je bilo od 300 m železne in 15 mm debele vrvi odsekanih 40 m, s katerimi je uzmovič zginil neznan kam.

Pri nekaterih boleznih žolča in jeter, žolčnih kamenih in zlatenci urejuje naravno

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica

prebavo in pospešuje iztrebljenje črevesja. Klinične izkušnje potrjujejo, da domača pitna kura (zdravljenje) dobro učinkuje, ako popijemo

FRANZ-JOSEFOVO

vođo,

zmešano z malo tople vode, zjutraj na prazen želodec.

Ogl. reg. S. br. 15.463/35

Ugotovitev osebnosti samomorilca. Zadnjič smo poročali, da so našli na proggi med Litiijo in Savo čisto razmesarjeno moško truplo. Nesrečnež je bil Joža Žibert, rudar

da bi mu bila za nedel pozimi pa tudi poleti. Tudi nekaj hodnega perila si je kupil. Ker pa ni imel dovolj denarja — na posodo si ga ni hotel in ni mogel vzeti — je prodal svojo uro. Ko so ljudje, ki so mu krajo iz srca privoščili, še za to izvedeli, ni bilo hudobnim govoricam ne konca ne kraja.

Tisti čas je zunaj v Jazbini neki kočar pogorel. Nesrečna družina je ostala brez vsega, ker niso bili nikjer zavarovani. Da bi jim pomagali, sta šla župan in kaplan po fari pobirat. Ljudje so radi dali: eni živež, drugi obleko, tretji denar. Manj kakor dvajset dinarjev ni dal nobeden. Ko sta moža prišla k Tevžu, ki so ga vsi v fari imeli za najbogatejšega, jima je dal osem dinarjev. Bil je to njegov zadnji denar, ki ga je nabral po vseh žepih, in niti para mu ni ostala. Županu in kaplanu pa se je zdel tak majhen dar sramoten. Rekla seveda nista nič, kaplan ga je nevoljno pogledal, župan pa je počasi štel in zaničljivo ponavljal: »Bog plačaj! Bog plačaj!«

Prihodnjo nedeljo je kaplan vendar enkrat ujel Tevža na samem.

»Tevž,« je začel strogo, »tudi če pozabim, da sva si bila prijatelja, že kot tvoj dušni pastir ti moram resnico povedati. Malo ti je mar za čast in dobro ime in poštenje, da le denar na kup grabiš! Nekaj pa ti mora biti mar! Pot, po kateri zdaj hodiš, vodi naravnost v pogubo. Pijancu, lahko-

iz Trbovelj, ki je bil 15. februarja reduciran in je iskal zastoj zaposlitve. Zapušča ženo in otroka.

Hrvaški prekupčevalec ubil kmeta. Na sejmu v Ivaničgradu je prišlo do uboja, kojega ozadje je naslednje: Franjo Prček, prekupčevalec živine iz Zagreba, je kupil tele od kmeta, ne da bi ga bil prej stehal. Naknadno so posegli v kupčijo zaupniki Gospodarske sloge, ki skrbi za dvig živinskih cen, in so zahtevali od Prčeka, da doplača razliko v ceni. Radi te zahteve je prišlo do pretepa in prekupčevalec je težko poškodoval kmeta Štefana Vraneš, načelnika krajevnega poverjeništa Gospodarske sloge. Poškodovani je kmalu izdahnul. Na tisoče kmetov bi bilo linčalo ubijalca, da ni pravočasno pobegnul v neko hišo, v kateri so ga prijeli orožniki in odgnali v Čazmo.

Izpred sodišča.

Divjaški uboj pred sodniki. Dne 9. jan. t. l. sta ubila na divjaški način v Strmecu pri št. Lenartu v Slov. goricah že 20-krat predkaznovani delavec Franc Potočnik in 36letni viničar Jožef Narat Karla Zajko. Ubijalca sta bila v Mariboru 14. III. strogo obsojena in sicer: Potočnik na 12 let, Narat na 10 let težke ječe. Predsednik kazenskega senata je podal pred izrekom sodbe izjavo, da bo uporabljalo maribosko sodišče za bodoče najstrožje mere pri izrekanju sodb, ker le na ta način bo mogoče iztrebiti sramotna krvava dejanja.

Naročen umor pred sodiščem. Novemberskega jutra lanske leto so našli v bližini hiše posestnika Elemerja Dervarič v okolici Dolnje Lendave z zdrobljeno glavo v Gaberju stanujočega posestnika in vpo-kojenega železničarja Jožefa Kepe. Kepe je posedal blazu Dolnje Lendave vinograd, v katerega se je podal dne 10. novembra v spremstvu treh moških, a se ni več vrnil živ. Kmalu so zaprli kot osumljence: 20-letnega delavca Štefana Sečkar, 28letnega delavca Janeza Hozjan, 54letnega konjača Janeza Vaš in 49letno ženo umorjenega Katarino. Omenjena četvorica je dajala za

odlikoval s svojo hrabrostjo v bitki z Italijani pri Adul 1. 1896, ko je vršil službo adjutanta cesarja Menelika.

Tudi sedajni abesinski cesar

Haile Selassie je poklonil Mulugeti za izkazane usluge bogato pokrajino Wolega in ga je povzdignil v knežji stan. Mulugeta se je za odlikovanje izkazal hvaležnega na podložnikih, katerim je storil veliko dobrega.

Ras Mulugeta

je bil visok 1.80 m, vitek, ponosen in prikazen, ki je vzbujala spoštovanje. Dolgo se ni mogel ločiti od stare abesinske bojne noše s ščitom, sulico, zakrivljenim mečem, z okraški levje grive in z zlatokrono raso.

svoje dejanje odgovor pred sodiščem v Mariboru 11. marca. Kepejeva žena je imela razmerje s konjačem Vašom, ki je najel za umor proti nagradi po 2000 Din vsakemu zgoraj omenjenemu obdolžencu. 10. nov. se je podala za Kajново dejanje dogovorjena trojica s Kepejem na čelu v njegov vinograd, kjer jih je smrti zapišani celo pogostil. Na povratku proti domu so Kepeja pobili na smrt in so po aretaciji po večini priznali, le Katarina je tajila vsako krivdo. Vaš je bil obsojen na 20 let, Hozjan na 15 in Sežkar na 12 let težke ječe. Katarina Kepe je bila radi pomanjkanja dokazov oproščena vsake krivde in takoj spuščena na svobodo.

Obsodba radi nagovora k umoru. V Celju sta sedela 11. marca na zatožni klopi 22-letni kmečki fant Avgust Videmšek in 30-letna delavčeva žena Štefanija Štern, oba iz Bevc pri Velenju. Omenjena sta se hotela iznebiti moža Šternove, ker je bil njima na poti. Letos 6. januarja je Videmšek dal Jakobu Kovaču nabito puško z nagovorom, naj proti nagradi 1000 Din, nove mize in postelje, ustrelji Šterna. Kovač je vzel orožje, a ga je izročil orožniku in jim objasnili ozadje zadeve. Pred sodniki je Videmšek priznal, Šternova je tajila. Videmšek je bil obsojen na 1 leto in 3 mesece robije, Štefanija Štern na 1 leto težke ječe.

Pred sodniki, ker je požgal bratu. V Ljubljani je dal odgovor na zatožni klopi 39-letni Anton Peterca, ker je 29. januarja v Dravljah požgal bratu Francu Peterci veliko gospodarsko poslopje in mu je povzročil škode 32.000 Din. Požigalec je priznal pred sodniki dejanje in je izpovedal, da je zagrešil zločin iz maščevalnosti nad bratom. S požigom oškodovani brat Franc je opisal brata Antona kot na pameti manj vrednega in radi tega je bil obsojen samo na 10 mesecev strogega zapora.

Slovenska Krajina.

Sobota. G. Josip Benko, narodni poslanec in industrijalec mesnih izdelkov, je bil na občnem zboru Zveze industrije mesnih izdelkov v Beo-

gradu izvoljen za predsednika. K visokemu odlikovanju našega rojaka iskreno čestitamo! — Dne 1. marca je imela naša strelska družina svoj občni zbor. Udeležilo se ga je članstvo polnoštevilno. Prebitka je imela družina v letu 1935 2700 Din. članov je štela 97. Za predsednika je bil ponovno izvoljen orožniški major g. Narandič. — Pregled in žigosanje sodov se bo vršilo v Soboti sledeče dni: V mesecu aprilu dne 9. in 10., dne 14. in 15. maja, dne 10. in 12. junija t. l. — Naš sejem v začetku marca nas je nekoliko bolj razveselil kakor dosedanji sejmi. Obiskovalcev je bilo veliko in tudi cene živini so nekoliko poskočile. To smo veselili.

Regulacija Mure na Melincih in v Ižakovcih je v teku. Tako so prišli saj delno na račun naših najpotrebnejših delavci.

Turnišče. Prve dni meseca marca se je dogodila smrtna nesreča, katere žrtev je postala mlada žena Sidonija Štefanec, po domače Nacijeva. Imenovana je bila na kolinah pri mizarškem mojstru Tkalciču v bližnji Nedelici. Vračala se je v temnem večeru domov. Imela je s seboj luč, da ne bi zašla kam v jarko, ki so bili tiste dni vsi polni vode. Odsvit luči so videli ljudje do banovinske ceste, potem pa nič

več. Mati je čakala svojo hčerko doma, in ko je ne bilo čez noč, je zjutraj povprašala po njej pri Tkalcičevih. Začeli so jo nato iskati in poizvedovati. Stvar je bila prijavljena tukajšnjemu orožništvu, ki je začelo takoj s preiskovanjem zagonetne zadeve. Končno so našli sled za utopljenko. Pri jezcu v Renkovecih so spustili po rliniski Ledavi vso vodo in izpraznili strugo. Pri Režonjevem mlinu so našli Sidonijo ob zatvornici in jo potegnili iz gati. Kakor je sodna komisija ugotovila, je bila utopljenka nasilno vržena v Ledavo, samo da bi se mislilo, da je sama padla v vodo in utonila po lastni neprevidnosti. Preiskava je pridno v teku za storilci, ki so povzročili smrt sicer tako mirne žene. Tragična smrt mlade žene je povsod vzbudila veliko sočutja in vse sočustvuje z materjo, ki žaluje za hčerko-edinko. — Zapustil je našo orožniško postajo in odšel v podčastniško orožniško šolo v Novisad g. Anton Budina, orožniški podnarednik. G. Budina je užival med našim ljudstvom splošno priljubljenost. — Nastavljena je bila pri nas kot učiteljica hčerka našega rojaka g. Lutharja v Črensovcih gđc. M. Luthar. Delavni učiteljici želimo obilo božjega blagoslova v naši sredini!



Predavanje. V nedeljo 15. III. je dijakom kongreganistom predaval o sežiganju mrličev predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hohnjec.

Kamnica pri Mariboru. Na Marijin praznik dne 25. marca se vrši ob treh popoldne v cerkveni dvorani običajna vsakoletna proslava materinskega dne. Na sporedu so deklamacije, govor o materi, otroški prizori ter lepa ljudska igra s petjem »Mala pevka«. Pridite, da dostojno proslavimo naše matere!

Hoče pri Mariboru. Na praznik Marijinega Oznanenja dne 25. t. m. bo v Slomšekovem domu materinska proslava. Ob treh popoldne nastopijo naši malčki s peštrim sporedom. Vsi iskreno vabljeni!

Zgoranja Poljskava. Naše izobraževalno društvo »Skala« priredi na Marijin praznik dne 25. mar-

ca ob treh popoldne po večernicah v dvorani g. Cizej materinsko proslavo z govori, deklamacijami, petjem in lepo igro »Bele vrtnice«. Matice naše in drugi, pridite, da proslavimo vseh naših mater dan!

Slov. Bistrica. Na praznik Marijinega Oznanenja se vrši popoldne po večernicah v dvorani hotela Beograd proslava materinskega dneva v priznanje žrtvujočega dela naših mamic s simboličnimi nastopi naših otrok igrice »Zlata mamica« ter s skioptičnim predavanjem. — Zadnji teden so imela slovenjebistriška dekleta velikonočne duhovne vaje pod vodstvom č. g. Bogumila Remca, jezuitskega patra iz Ljubljane. Duhovnih vaj se je udeleževalo okrog 400 deklet, res lepo število.

Sv. Trojica v Halozah. Naš vrli cerkveni pevski zbor je že lansko leto pel »Pasjon« pod vodstvom g. kaplana Šoštarec in organista Kokoter. Letos ga bode ponovil pod vodstvom novega g. kaplana Murko. Tako je trojiška župnija med tistimi redkimi župnijami v škofiji, ki

Po izbruhu sedajne vojne

je povedel Mulugeta najštevilnejšo negušovo armado, kateri je pripadal pretežni del cesarjeve kraljeve garde, med nepopisnimi težkočami iz Addis Abebe v Desie, kjer se mudil še najbrž danes generalni štab abesinske severne vojske. Bitko pri Enderti proti Italijanom je ras Mulugeta zgubil. Kljub težkim zgubam mu je uspelo, da se je ločil od sovražnika in je rešil glavni del zaupane mu armade proti jugu.

Zaposlenost italijanskih delavcev v Abesiniji.

Po uradnih podatkih iz Rima je bilo odposlanih v vzhodno Afriko 76.000 delavcev. Od teh se je vrnilo v Italijo

miselnežu človek še odpusti; lakomnost pa je najgrša strast ne le v človeških, ampak tudi v božjih očeh. Niti v sanjah bi si ne bil mislil, da bo s teboj tako. Toda kaj! Že v svetem pismu beremo, kam vse človeka lakomnost pripelja. Judež v začetku gotovo ni bil slab človek; tedaj ga Gospod ne bi bil med učence sprejel. Lakomnost pa ga je tako premotila, da je Zveličarja izdal in samega Sinu božjega prodal sovražnikom Njegovim zgolj za denar, denar. Ako se takoj ne spreobrneš, ti pravim, da boš kdaj še prišel v družbo Judežev. Spreobrne se! Drugače se bodo obrnili vsi pošteni ljudje od tebe — tudi jaz. To je moja zadnja prijateljska beseda.

Tevž je zardeval in blebel in se tresel po vsem životu. Kakor nož so ga zbadale duhovnikove besede v srcu. Tako je torej govoril tisti, ki ga je nad vse spoštoval! Zdaj naj izgubi njegovo prijateljstvo? O ljubi Bog, ali ne mora z besedo na dan in mu vse, vse povedati? — Ne — ne — ne sme! Očetu je obljubil, da bo molčal. Pa tudi, če bi ne moral, nikoli ne bi mogel izdati kaplanu sramote in greha... Rajši bo trpel in veljal za skopuha. — Stisnil je zobe, pobesil glavo in molčal.

»Tevž, ne bodi zakrknjen!« je spet začel kaplan. »Ukroti strast z enim mahom! Za te ni tisoč dinarjev, ki jih daš za pogorelce, nič preveč. Ne pravim to zaradi denarja, ampak zaradi tvojega zveličanja; s takim plemenitim dobrim delom se boš otresel

okovov svoje strasti. Z enim samim krepkim mahom!«

»Moj Bog, tisoč dinarjev! Kje naj jih vzamem?« je bruhnil Tevž iz sebe.

»Če je preveč, saj ti ne rečem, koliko. Samo dobro voljo pokaži! Pojdi, nesi revežem dar, ki je zate primeren. Lepo bo to. — Potem pa se oglej spet po kaki kmetiji, pojdi med ljudi, bodi spet dobre volje! — V kratkem odidem na svojo faro. Vsaj danes mi obljubi, da boš spet tak, kakor si bil; potem si ostaneva prijatelj. Daj mi roko!«

»Ko bi bilo mogoče, rad — toda ni mogoče,« je tožil Tevž.

»Kaj tako? Prav! Zbogom! Saj sem vedel, da bo vsaka beseda bob v steno. Nič drugega ne morem več kakor moliti zate. Seveda ti bo po volji, da me nič več ne boš ne videl ne čul.«

Obrnil se je in šel.

»Gospod!« je zakričal Tevž.

Duhovnik se je vrnil in ga vprašal:

»Ali si si premislil? Ali mi boš dal besedo?«

»Moj Bog, saj ne morem,« je zahripal mladi mož, »ne morem. Vi ne veste, kako je.«

Zdaj se je gospod odločno zasukal in jo je urno odmahal. Tevž pa je odtaval kakor brez uma v svoje prenočišče.